

РЕШЕНИЕ

№ 23076

гр. София, 11.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **4090** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, вр. чл.144 от Данъчно –осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/, вр.чл. 4 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Образувано е по жалба С. С. Б., от [населено място], [улица], ет. 4, ап. 7, срещу Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 ДОПК, с № 1168-2019-1/15.10.2019г., издаден от ст.инспектор по приходите в Отдел „Общински приходи – С. –Т.“ при Дирекция „Общински приходи“, при Столична община, връчен на жалбоподателя на 02. 02.2024г., мълчаливо потвърден от Директора Дирекция „Общински приходи“, при Столична община, с който са установени задължения за периода 01. 01.2014г.-15.10.2019г. общо в размер на 2350, 00 лева, от които: данък върху недвижимите имоти/ДНИ/- 715, 49 лв. и лихва 208, 08 лв., данък върху превозните средства – 143, 24 лв. и лихва от 35, 85 лв. , такса за битови отпадъци/ТБО/ – 975, 87 лв. и лихва 271,47 лева.

В жалбата и уточнението се навеждат доводи, че издаденият акт за установяване на задължения е незаконосъобразен, тъй като е изтекла погасителната давност, като се иска отмяна на акта. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата, като настоява за изтекла давност. Посочва, че АУЗ, по чл. 107, ал. 3 ДОПК, с № 1168-2019-1/15.10.2019г., му е връчен на 02. 02.2024г. Други твърдения и съображения не излага.Иска отмяна на оспорения акт.

Ответникът– Директорът на Дирекция "Общински приходи" при Столична община, редовно призован, се представлява от главен юрисконсулт Д., която оспорва жалбата

и смята, че оспореният акт е законосъобразен. Счита, че давността не е изтекла, тъй като е прекъсната с издаването на АУЗ, по чл. 107, ал. 3 ДОПК, на 15.10.2019г. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно и своевременно уведомена, не изпраща представител.

Административният съд, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните, събраните по делото доказателства, и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

Предмет на съдебен контрол пред Административен съд София – град е Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 ДОПК, с № 1168-2019-1/15.10.2019г., издаден от ст.инспектор по приходите в Отдел „Общински приходи – С. –Т.“, Дирекция „Общински приходи“, при Столична община, връчен на жалбоподателя на 02. 02.2024г., мълчаливо потвърден от Директора Дирекция „Общински приходи“, при Столична община, с който са установени задължения за периода 01. 01.2014г.- 15.10.2019г. общо в размер на 2350 лева, от които: данък върху недвижимите имоти/ДНИ/- 715, 79 лв. и лихва 208, 08 лв., данък върху превозните средства – 143, 24 лв. и лихва от 35, 85 лв. , такса за битови отпадъци /ТБО/ – 975, 87 лв. и лихва 271,47 лева.

Актът за установяване на задължения, № 1168-2019-1/15.10.2019г., е издаден въз основа на подадени:

Декларации по чл. 14 от ЗМДТ за недвижими имоти, находящи се в [населено място], както следва:

1. жилище ,РЗП общо 122,70 кв.м., РЗП на обекта 113,25 кв.м.,РЗП на мазе 9,45 кв.м. с данъчна оценка 154 777,80лв. и данъчна оценка 77 388,90 лв. за притежаваната S част от Б., адрес на жилището - [населено място], р-н „Т./ С.“, [улица],вх.А,ет.4, ап.7, партиден № 7224Н37716, декларирано като основно жилище;

2. жилище, партиден № 7224Н77327,РЗП общо 48, 04кв.м., РЗП на обекта 43,79 кв.м., РЗП на мазе – 4,25 кв.м. с данъчна оценка 61 378 лв. и данъчна оценка 30 689 лв. за притежаваната от Б. S идеална част, с адрес на имота - [населено място] – р-н „Т./ С.“, [улица], вх.1,ет.9, ап.32;

Въз основа на Декларации по чл. 54 от ЗМДТ за притежавани леки автомобили:1.Лек автомобил, партиден №С7050РК_050418, собственост на Б.;2. Лек автомобил, партиден №№СА8118КК_070426, собственост на Б..

От представените заповеди на кмета на СО се установява, че със същите са определени границите на районите, в които през процесните периоди Столична община организира услугите по сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

Съгласно приложената Заповед № СОА18-РД09-1394/05.12.2018г. на Кмета на СО са определени за органи по приходите, които да извършват установяване и събиране на местните данъци и такси, служители от дирекция „Общински приходи“ при Столична община, както следва: т.4- старши инспектори на длъжност в дирекция „Общински приходи“. Съгласно допълнително споразумение към ТД, издателят на АУЗ по чл. 107, ал. 3 ДОПК –Хр.Д., заема длъжност старши инспектор в отдел Общински приходи „Т. и С.“ към дирекция „Общински приходи

АУЗД е оспорен в цялост по административен ред/ по съображения за изтекла давност/ пред Директора на Дирекция „Общински приходи“ и е мълчаливо

потвърден.

По делото са приети документите от административната преписка, в това число декларации по чл. 14, чл. 54 от ЗМДТ, заповедите на Кмета на СО, относно организиране услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване; решения на СОС за определяне размера на ТБО; доказателства за компетентност на издателя на оспорения акт.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения акт на основание чл.160, ал.2 от ДОПК и чл. 168, ал.1 във връзка с чл.146 от АПК във вр. с §2 от ДР на ДОПК, намира за установено следното от правна страна:

Оспорването, като направено в законово установения срок по чл.107, ал.4 ДОПК, от легитимирано лице, за което актът е неблагоприятен и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо, като съдът констатира, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.9б от ЗМДТ, установяването на местните такси по този закон се извършва по реда на чл.4, ал.1-5. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. Член 4, ал.1 от ЗМДТ от своя страна предвижда установяването да се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Според чл.4, ал.5 от ЗМДТ, Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл.152, ал.2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община – на териториален директор на Националната агенция за приходите. Съгласно чл.107, ал.4 от ДОПК акта за установяване на задължение може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му пред директора на териториалната дирекция. На основание чл.156, ал.1, във връзка с чл.144, ал.1 от ДОПК, актът за установяване на задължението, издаван от орган по приходите, в частта, която не е отменена с решението по чл.155, може да се обжалва, чрез решаващия орган, пред административния съд по местонахождението му в 14-дневен срок от получаването на решението, като съгласно чл.156, ал.4 от ДОПК, непроизнасянето на решаващия орган в срока по чл.155, ал.1 се смята за потвърждение на ревизионния акт в обжалваната част. В обобщение на цитираните разпоредби следва да се посочи, че с оглед нормата на чл.107, ал.4 от ДОПК, във връзка с чл.144, ал.1 от ДОПК, актът за установяване на задължение по декларация може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му пред директора на териториалната дирекция, каквито функции според чл.4, ал.5 от ЗМДТ изпълнява ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община, като с неговото произнасяне приключва производството по обжалване на АУЗ по административен ред. От този момент за задълженото лице възниква правото да обжалва акта по съдебен ред при условията на чл.156 от ДОПК. В случая е извършено оспорване по задължителния административен ред, като с непроизнасянето в срока по чл.155, ал.1 ДОПК директорът на дирекция “Общински приходи” мълчаливо е потвърдил акта, съгласно чл.156, ал.4 от ДОПК.

Актът за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 ДОПК е издаден Хр.Д., която заема длъжност „старши инспектор“ в отдел Общински приходи „Т. и С.“ към дирекция „Общински приходи, видно от допълнителното споразумение към ТД и която е оправомощена, съгласно представената Заповед № СОА18-РД09-1394/05.12.2018г. на Кмета на СО. С оглед на това съдът намира, че

оспореният акт е издаден от компетентен орган по чл. 4, ал. 3 и ал. 4 ЗМДТ - орган по приходите при СО, надлежно оправомощен със Заповед от 05.12.2018г. на Кмета на СО, в предвидената по чл. 120, ал. 1 ДОПК, вр. чл. 4, ал. 1 ЗМДТ форма и не са допуснати нарушения на производствените правила. Административният акт е мотивиран с фактическите и правни основания за издаването му /чл. 4 ЗМДТ, чл. 107, ал. 3 ДОПК/ като база за определяне размера на местните данъци и ТБО са декларирани от жалбоподателя данни, собствени данни и данни получени от трети лица и организации.

Съобразно чл. 4, ал. 1 ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК.

В чл. 11 ЗМДТ като данъчно задължени лица са определени собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Съгласно чл. 64 ЗМДТ, таксата за битови отпадъци се заплаща от лицата по чл. 11 ЗМДТ.

По делото не се спори, че жалбоподателят е съсобственик на недвижими имоти в [населено място] и съответно е задължен да заплаща както данък недвижим имот, така и такса битови отпадъци за процесния период. Съгласно чл. 62 ЗМДТ размерът на ТБО се определя за услугите - събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината. Въз основа на събраните по делото доказателства е видно като не се спори по реалното предоставяне на компонентите от таксата за битови отпадъци.

Съобразно чл. 52, ал. 1 ЗМДТ се облагат с данък върху превозните средства регистрираните за движение по пътната мрежа на Република България пътни превозни средства, като съгласно чл. 53 ЗМДТ, данъкът се заплаща от собствениците на превозни средства. Не спорно, че жалбоподателят е собственик на посочените в декларациите леки автомобили.

Съгласно чл. 107, ал. 3 ДОПК, когато задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия, органът по приходите може да издаде служебно акт за установяването му. Съобразно чл. 4, ал. 2 ЗМДТ, невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на ДОПК или от съдебни изпълнители по реда на ГПК.

Жалбоподателят не оспорва наличието на материалноправно основание за заплащане на местните данъци и ТБО за посочените в акта периоди. Спорните по делото въпроси се свеждат само до това, погасени ли са по давност установените задължения. Съгласно правилото на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания, каквито са и тези за данъци и такси, се погасяват с изтичане на пет годишен срок, който тече от първи януари на годината, следваща тази, през която е трябвало да се платят задълженията, освен ако в закон е визиран по-кратък срок, като в случая друг, по-кратък срок не е установен. Както ДНИ и данък върху превозните средства, така и ТБО са дължими за годината, за която се отнасят. Давността по чл. 171, ал. 1 ДОПК за най-старите по време задължения, установени с АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК, № 1168-2019-1/15.10.2019г. – тези за 2014г. е започнала да тече на 01. 01.2015г. и същите биха се погасили с изтичането на 2019г., освен ако не са налице основания за спиране или прекъсване на погасителната давност.

Съгласно чл. 172, ал. 2 от ДОПК давността се прекъсва с издаване на акта за установяване на публичното вземане. В случая такъв акт с № 1168-2019-1 е издаден на 15.10.2019г., към която дата давностният срок е прекъснат, а обстоятелството, че актът е връчен на жалбоподателя на 02. 02. 2024г. не може да доведе до извод за погасяване на публичното задължение на жалбоподателя, тъй като още преди изтичането на давността, давностният срок е бил прекъснат. От прекъсването на давността на 15.10.2019г. с издаването на АУЗ, по чл. 107, ал. 3 ДОПК, започва да тече нова давност (чл. 172, ал. 3 от ДОПК).

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК, всички публични вземания се погасяват с изтичане на 10 годишен давностен срок, независимо от спирането или прекъсването на давността. За задълженията на жалбоподателя за периода 01. 01. 2014г.- 15.10.2019г., 10-годишният давностен срок не е изтекъл и следователно към настоящия момент вземането не е погасено по давност.

АУЗ, по чл. 107, ал. 3 ДОПК е издаден от компетентен орган по приходите и е законосъобразен. Потвърждаването му определя като основателна претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което обаче Съдът, определи на 100 лева, като съобрази решение на СЕС по дело С438/22 и посоченият размер намери за съответен на оказаната правна помощ.

Воден от гореизложеното и на чл. 160, ал. 1, пр. последно от ДОПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба С. С. Б., от [населено място], [улица], ет. 4, ап. 7, срещу Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 ДОПК, с № 1168-2019-1/15.10.2019г., издаден от ст.инспектор по приходите в Отдел „Общински приходи – С. –Т.“, Дирекция „Общински приходи“, при Столична община, връчен на жалбоподателя на 02. 02.2024г., мълчаливо потвърден от Директора Дирекция „Общински приходи“, при Столична община, с който са установени задължения за периода 01. 01.2014г.- 15.10.2019г. общо в размер на 2350, 00 лева, от които: данък върху недвижимите имоти- 715, 49 лв. и лихва 208, 08 лв., данък върху превозните средства – 143, 24 лв. и лихва от 35, 85 лв., такса за битови отпадъци – 975, 87 лв. и лихва 271,47 лева.

ОСЪЖДА С. С. Б., [ЕГН] да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщението до страните, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: